LARGI POSIBILITĂȚI (din păcate, nefolosite) PENTRU FOTBALUL DIN REGIUNEA BUCUREȘTI

Fără pretenția de a spune o noutate trebuie să afirmăm că și în regiunea București fotbalul a cucerit inimile. Deși orașele din cuprinsul acestei regiuni nu și-au înscris încă numele în competițiile fotbalistice de amploare, ele cunosc o activitate intensă care — ca pretutindeni — aduce miilor de iubitori ai fotbalului și bucurii, dar și decepții. Și una din satisfacțiile cele mai mari este aceea că numeroși jucători, ridicați în aceste echipe modeste, în momentul de față sînt prezenți în formații de primă categorie. Să enumerăm doar cîțiva: Năsturescu (Rapid), Dragomir (Petrolul), Grozea (Dinamo București), Mareș (Farul), Coman (Dinamo Pitești), Metcas (U.T.A.), Șoangher (Progresul). Bineînțeles este un fel de a spune o satisfacție pentru o astfel de situație, în care jucătorul pregătit din fragedă copilărie, odată ajuns la o maturitate fotbalistică își caută „norocul" prin alte meleaguri. Departe de intenția autorului rîndurilor de față, de a le face imputări celor ce au dorit și au ajuns la o echipă „mai mare" decît cea din orașul lor, părăsind locurile natale. Jucătorii mai sus amintiți s-au afirmat în fotbalul nostru nu la echipele unde au învățat „abecedarul", ci la formații mai mari, unde și joacă în prezent. Poți să le refuzi acest drept? Fără îndoială că nu.

Dar echipele care i-au crescut ce fac? Sînt oare sortite să se transforme într-o creșă fotbalistică, cu inimă drăgăstoasă de mamă, și cînd se fac „puii" mari să-i lase să zburde care încotro? Iată spre exemplu că cei mai mulți dintre jucătorii citați sînt din orașul Giurgiu (Năsturescu, Dragomir, Mareș, Grozea, Metcas — aproape o jumătate de garnitură de prima categorie) însă fotbalul giurgiuvean continuă să rămînă în anonimat. În momentul de față în oraș activează o echipă de categoria C, clasată pe locul 5 în seria Sud. Iubitorii fotbalului din orașul dunărean își leagă acum toate speranțele de echipa lor „Dunărea" care are în componență multe elemente de certă valoare.

Giurgiu, centrul cel mai puternic

Nu greșim cu nimic dacă afirmăm că orașul Giurgiu este centrul cel mai puternic pe plan fotbalistic din regiunea București. Aici își desfășoară activitatea de inițiere peste 100 de copii, asistați de antrenori cu experiență, profesori de educație fizică. Instructorul sportiv **Marin Anastasovici** a creat o adevărată tradiție în oraș în privința creșterii copiilor și juniorilor. În fiecare primăvară, pe stadionul „Olimpia" se perindă sute de copii ai orașului și numai după ce „ochiul" experimentat al lui „Nea Marin" dă girul, „aleșii" îmbracă echipamentul și vin cu regularitate la antrenamente. Copiii și juniorii asociației sportive „Olimpia" au cîștigat ani în șir campionatele regionale iar din această pepinieră s-au ridicat toți jucătorii orașului. În momentul de față, acest centru de copii poate reprezenta un model pentru multe asemenea centre. Profesorul **Paul Cristea** care lucrează și el la centrul respectiv, este tînăr, încă jucător de fotbal, dar a reușit să se facă iubit și ascultat de micuții săi elevi.

Itinerariul fotbalistic al regiunii București pornește din orașul Giurgiu, dar trece, neapărat, și prin orașele Roșiori, Oltenița, Călărași, Turnu Măgurele, Alexandria. În primele două localități activează în prezent echipe de categoria C. Deci regiunea București este reprezentată de trei formații în categoria C: **Dunărea Giurgiu, C.F.R Roșiori, S.N. Oltenița.** Fotbalul roșiorean are o poveste mai tristă, începută cu puțini ani în urmă. După ce echipa a promovat (1960) în categoria B, s-a abătut asupra ei o fericire ce-i drept aparentă, care avea să anunțe apoi multe dezamăgiri. Trenurile care plecau spre Roșiori aduceau cu ele, mai ales din București, mulți, foarte mulți fotbaliști. Conducătorii asociației, oameni grijulii și cu inima largă, i-au primit, ba cu flori, ba cu alte „atenții" pe toți acei ce se declaraseră gata „să apere culorile" noii promovate. Cînd formația C.F.R Roșiori a jucat primele partide în categoria B, era alcătuită jumătate din roșioreni, cei care o promovaseră, iar cealaltă jumătate din bucureșteni. În anul următor au mai venit și alții, astfel că la Roșiori se făcuse cuib bun pentru „păsări călătoare". Și între două trenuri, fotbaliștii „reprezentau" orașul din care (deși mic), nu cunoșteau decît drumul de la gară la stadion. În grădina proprie nu creștea nimic pentru că nimeni nu se interesa. Toată lumea era cu ochii la jucători gata formați. Dar C.F.R. Roșiori a retrogradat în categoria C și din nou „atenții", astfel că echipa a revenit după un an în categoria B. Munca de „selecție" nu s-a schimbat și echipa a făcut din nou naveta spre categoria C unde se găsește în momentul de față. Locul pe care-l ocupă nu-i motiv de prea mult optimism pentru suporterii roșioreni. Cert este că în ceasul al 12-lea s-a făcut o cotitură, așteptată de mulți ani. S-a renunțat la toți cei ce veniseră la Roșiori după căpătuială și au fost promovați în echipă o serie de juniori din localitate, care au dat altă față echipei. Sînt speranțe de mai bine și suporterii din oraș așteaptă cu încredere evoluția „noii generații", promovată cu curaj de un antrenor entuziast, dr. **Jean Sardu.**

Vasile Naciu face pionierat

Iubitorii fotbalului din Alexandria trăiesc nostalgia primăverilor cînd se pregăteau să ia cu asalt stadionul unde juca formația lor, alături de alte echipe de categoria B. Dar, din categoria secundă a retrogradat în C iar de aici a fost suspendată și trecută în campionatul regional. Povestea nu se deosebește de cea a fotbalului din Roșiori. După ce un antrenor (N. Ceavdaridis) a crescut o echipă de pitici, apoi aceștia au ajuns juniori și mai tîrziu în prima formație, admirația era unanimă. Progresul Alexandria a cîștigat detașat campionatul regional iar în barajul de calificare din 1963 de la Piatra Neamț a cîștigat dreptul de a juca în categoria B. Locuitorii Alexandriei i-au primit cu multă dragoste pe tinerii fotbaliștii care le aduseseră atîta satisfacție. Dar fericirea multora dintre jucători a fost de scurtă durată. Conducătorii asociației și-au spus că echipa este „prea crudă" și atunci... fugi după vedete! Au venit la Alexandria, **Dungu, Olaru, Lalu, Butnaru, Bădescu** și alții. Cei care au luptat pentru promovarea echipei asistau pe margine la... alexăndrenii „naturalizați". N-a trecut mult timp și cei ce veniseră să întărească echipa au slăbit-o pe... toate părțile. Pînă la urmă, cum au venit așa au plecat. A fost distrusă o formație de perspectivă, a fost distrusă munca unui antrenor, de mîna unor nepricepuți, care, pentru a-și spăla păcatele și a șterge urmele i-au schimbat denumirea în „Comerțul". Cunoscutul și apreciatul antrenor **Vasile Naciu** face acum la Alexandria o muncă de pionierat. Încearcă să clădească din cenușa fostei echipe, una nouă. În momentul de față „Comerțul" Alexandria ocupă locul trei în seria Vest a campionatului regional. Apreciind munca antrenorului, serioasă și conștiincioasă, trebuie să afirmăm că va trebui să treacă totuși ani buni pînă cînd Alexandria va mai avea o echipă în categoria B.

Prea mult rabat calității

Dacă socotim că în regiunea București, grație popularității de care vorbeam la început, activează **350 de echipe cu aproape 3000 de jucători legitimați,** ne punem firește întrebarea: **care este raportul dintre cantitatea și calitatea muncii fotbalistice din regiune?** Oare nu s-a făcut prea mare rabat calității, din moment ce nu sînt decît trei echipe care activează în categoria C și 28 în campionatul regional? Realitatea este că activitatea fotbalistică din orașele mai mari ale regiunii nu s-a desfășurat în concordanță cu perspectivele de dezvoltare economică și socială. La Turnu Măgurele și Călărași sînt două combinate industriale puternice cu asociații sportive a căror bază materială poate influența în bine dezvoltarea fotbalului spre performanță. Dar **atît într-un oraș cît și în celălalt au fost neglijate munca de perspectivă, creșterea unor jucători talentați care să ducă fotbalul din oraș în categorii superioare.** Este foarte adevărat că în orașul Călărași, ca și la Giurgiu s-a acordat multă atenție creșterii juniorilor, dar aceștia nu s-au afirmat o dată cu promovarea, datorită unui proces instructiv insuficient de calificat. **Atît echipa din Turnu Măgurele cît și cea din Călărași au ratat în ultimii doi ani calificarea în categoria C.**

Nereușita celor două formații campioane ale regiunii București ne poate duce și la o altă concluzie și anume: SLABUL NIVEL TEHNIC LA CARE SE DESFĂȘOARĂ CAMPIONATUL REGIONAL. La cererea Consiliului regional U.C.F.S., pentru motivul că regiunea este întinsă pe cîteva sute de kilometri, federația de fotbal a aprobat să se desfășoare campionatul regional în două serii geografice a cîte 14 echipe. Astfel, NUMĂRUL ECHIPELOR DE CATEGORIE REGIONALĂ A FOST UMFLAT ARTIFICIAL, FĂRĂ SĂ SE RESPECTE UN MINIMUM DE VALOARE A FORMAȚIILOR. **Din această cauză există o mare diferență valorică între primele patru echipe din fiecare serie și celelalte 20 de participante. Cînd joacă pe teren propriu, echipele mediocre vor să cîștige cu orice preț și atunci înlocuiesc mijloacele permise, pregătirea corespunzătoare, cu brutalitățile, cu actele nepermise.** Se mai poate cere în astfel de condiții fotbal de calitate? Lipsa de pregătire mai poate fi pusă și pe seama absenței unui număr corespunzător de cadre tehnice. ÎN REGIUNEA BUCUREȘTI, DUPĂ ULTIMELE STATISTICI, REVINE UN ANTRENOR CALIFICAT LA APROAPE 1000 DE FOTBALIȘTI. Atunci se naște firește întrebarea: CINE SĂ SE OCUPE DE INDRUMAREA TEHNICĂ A MIILOR DE FOTBALIȘTI? Și în această direcție a **fost pierdută din vedere munca de perspectivă, astfel că într-o atare situație, consiliul regional nu a luat inițiativa organizării, cu sprijinul federației,** a unui curs de antrenori **unde să fie recrutați foștii fotbaliști care** vor să îmbrățișeze **această profesiune.** Din cauza **lipsei** cadrelor calificate, **nici juniorii nu pot primi un sprijin eficient în creșterea lor, ca să nu mai vorbim de echipele din campionatele raionale și sătești.**

De la campionatul regional în jos, atenția comisiei regionale de fotbal este ca și **inexistentă. Sînt campionate raionale care se desfășoară la întîmplare, ca cel din raionul Drăgănești-Vlașca. În raionul Zimnicea nici nu s-a mai desfășurat în toamnă turul campionatului, el urmînd să aibă loc în această primăvară (tur-retur). În astfel de condiții cum se poate asigura o creștere valorică a fotbalului în regiunea București?**

Incontestabil că **pentru a analiza toate cauzele care fac ca fotbalul să marcheze o rămînere în urmă** în această regiune, **am putea consuma multă cerneală, amintind și** de STAREA TERENURILOR DE FOTBAL, de **ușurința cu care în** multe **localități acestea capătă o** altă **destinație, de lipsa** echipamentului **tocmai în asociații cu o** puternică **bază materială etc. etc. În regiunea București sînt condiții nebănuite pentru dezvoltarea calitativă a fotbalului și, plecînd de la** această realitate, **am putea formula în concluziile noastre o serie de propuneri pe care le oferim spre studiere comisiei regionale, secției tehnice a consiliului regional** U.C.F.S. Iată-le:

— **Este foarte adevărat că începînd din anul trecut se acordă o mai mare atenție creșterii copiilor și juniorilor. Dar pentru a adînci această grijă, s-ar putea crea pe lîngă asociațiile mai mari și mai ales pe lîngă cele trei echipe de categoria C, centre puternice de copii și juniori cu antrenori salariați.**

— **Studierea unei formule de** disputare a **campionatului regional care să stimuleze jocurile de** calitate. Eventual **se poate crea** o serie intermediară **între campionatul raional și cel regional.**

— Organizarea unui curs de antrenori cu actualii instructori care se ocupă de pregătirea echipelor.

— **Pentru stimularea creșterii juniorilor să se organizeze în orașele Giurgiu, Călărași, Turnu Măgurele și Roșiori CAMPIONATE ORĂȘENEȘTI DE ELEVI, iar cei mai buni fotbaliști să se alcătuiască, din cînd în cînd, echipa orașului. În această direcție, cu ani în urmă a existat o adevărată tradiție ca echipele liceelor din Roșiori, Turnu Măgurele, Alexandria și Zimnicea să se întîlnească între ele.**

Din astfel de întîlniri, fotbalul ar avea numai de cîștigat.

PETRE CRISTEA

În cursul săptămînii echipele de fotbal din regiune obișnuiesc să susțină numeroase meciuri amicale de verificare. La asemenea întîlniri fazele de fotbal bun sînt mai abundente, așa cum se vede și din fotografia alăturată. Ce-ar fi ca excepțiile să devină reguli?

Giurgiuvenii au denumit Stadionul Olimpia „Statul major" al fotbalului. Aici există un centru de inițiere pentru copii unde antrenori pasionați (în fotografie Paul Cristea) promovează an de an talente autentice